BECKENBAUER și EUSEBIO
ANUNȚĂ CÎND SE VOR RETRAGE DIN ARENA INTERNAȚIONALĂ

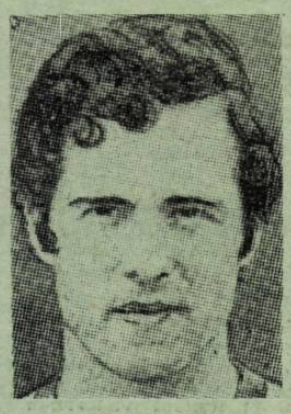

BECKENBAUER

CONFESIUNI

Două celebrități ale fotbalului mondial — Beckenbauer, *recent distins cu „Balonul de aur" al revistei „France-Football"* — *și* Eusebio. *Doi jucători de super-clasă cu evoluții și... dorințe total diferite. Unul mai vrea să joace doar doi ani, altul cinci. Firește, este vorba de prezența lor în arena internațională!*

... Franz Beckenbauer *nu-și ascunde nici satisfacțiile și nici intențiile. Și le-a mărturisit unui reporter al ziarului „Bild-Zeitung" :*

„După campionatul mondial din 1974 mă voi retrage de pe scena internațională".

Atunci însă Beckenbauer *va avea doar 28 de ani, deci va fi în plină maturitate fizică și fotbalistică. Își va duce pînă la capăt intenția de a nu mai juca în echipa națională ? Răspunde tot el :*

„Nenumăratele partide de disputate pentru Bayern și reprezentativă mi-au scurtat cu cel puțin trei ani cariera. Enorma risipă de energie fizică și psihică mă va face în 1974, după C.M., prea uzat pentru a mai putea face față obligațiilor internaționale. Mă voi dedica numai clubului meu".

Cariera internațională a lui Beckenbauer *este destul de scurtă. A debutat în 1965 (R.F.G .— Suedia 2—1;* „cine știe unde m-aș fi găsit azi dacă pierdeam la Stockholm"...) *și de atunci a îmbrăcat tricoul național de 62 de ori. Acum, visul lui, după ce a cunoscut satisfacția locurilor 2 și 3 în campionatul mondial, a titlului de campion european, a campionatului și cupei țării sale, este de a deveni și campion mondial și de a dobori recordul selecționărilor, deținut de* Uwe Seeler *(72). Beckenbauer speră să și-l vadă împlinit în 1974.*

... Eusebio *este mai... bătrîn decît* Beckenbauer. „Am numai 30 de ani — *mărturisește el.* Sper să mai joc cinci ani. În definitiv, nu mă simt sfîrșit, sînt profesionist, trag de coardă cît pot".

Cum dialogul a avut loc între el și un ziarist italian, acesta l-a întrebat dacă n-ar dori să joace în Italia. „Aș dori — *a răspuns portughezul* —, dar problema este dacă pot fi legitimat în Italia și, mai ales dacă Benfica ar putea fi convinsă să-mi dea dezlegare". *Pentru că* Eusebio *și-a prelungit contractul pe trei ani cu campioana Portugaliei.*

O altă întrebare adresată jucătorului din Mozambic :

„Cine va fi compioana mondială ?"

„Prevăd pe vest-germani învingători. Veți vedea că nu m-am înșelat. Echipa R.F.G. nu e puternică numai pentru că are pe Müller sau Beckenbauer. Este vorba, fără îndoială, de nume mari, de atleți de valoare indiscutabilă, dar toate compartimentele funcționează egal, toți oamenii se mișcă armonios".

EUSEBIO

„Ce va face Eusebio după retragere ?"

„Nu știu, voi putea spune cu timpul, cînd am să devin eu antrenorul micilor jucători de la Benfica. Țelul meu : să mă îngrijesc de pepiniera clubului căruia îi datorez gloria. De aceea duc o viață sportivă și-i conving și pe colegii mei să-mi urmeze pilda. Fotbalul înseamnă sacrificiu pentru cel care-l iubește, pe el și echipa sa".

MODIFICĂRI ÎN SISTEMUL DE DISPUTARE A CAMPIONATULUI UNIUNII SOVIETICE

Pentru a rezolva într-un spirit cît mai constructiv problemele legate de activitatea echipei reprezentative cît și a formațiilor de club, la Moscova a avut loc, nu de mult, o consfătuire a federației la care au fost invitați toți antrenorii echipelor din prima divizie (divizia superioară) pentru a-și expune punctele de vedere.

Concluzia generală a fost că atît rezultatele primei reprezentative, cît și cele ale selecționatei olimpice au fost satisfăcătoare, dar că — în schimb — jocul propriu-zis a pierdut din spiritul său creator, nemaicorespunzînd cerințelor actuale. Cauzele — după cum s-a conchis — trebuie căutate în lipsurile muncii de instruire la cluburi, fapt care a influențat negativ și comportarea reprezentativei. E drept că a crescut numărul meciurilor internaționale inter-cluburi, dar valoarea adversarelor întîlnite nu s-a ridicat la un nivel corespunzător. O serie de echipe au efectuat antrenamente lejere. Doar **Zaria Voroșilovgrad, Zenit Leningrad** și **T.S.K.A. Moscova** au mărit numărul orelor de antrenament și au urmărit permanent îmbunătățirea calității jocului lor. În fine, din discuții a reieșit că antrenorii reprezentativei n-au avut o colaborare strînsă cu colegii lor de la echipele de club, atunci cînd a fost vorba de alcătuirea lotului și a formației.

Pe de altă parte, cei mai mulți antrenori s-au declarat nemulțumiți de modul cum a fost alcătuit pînă acum calendarul competițional, lucru recunoscut de federație, dovadă că aceasta a anunțat o modificare. Președintele său, **V. Granatkin**, a făcut cunoscut că începînd cu anul 1973 campionatul se va disputa după un alt sistem. El va fi inaugurat la 1 aprilie și va fi încheiat la 28 octombrie. **Jocurile unei etape nu se vor mai disputa eșalonat** de-a lungul unei săptămîni și cu o deplasare pentru cîte 2—3 partide, ci **toate în aceeași zi, sîmbăta sau duminica.** Alte măsuri :

- echipele vor susține lunar minimum patru meciuri și, de la caz la caz, maximum cinci ;
- echipele care furnizează jucători lotului reprezentativ își vor disputa partidele de campionat la datele fixate și nu la sfîrșitul campionatului, cum s-a procedat pînă acum ;
- **pentru meciurile inter-țări amicale durata stagiului de pregătire va fi de trei zile, iar pentru cele oficiale de șapte zile.**

Antrenorii prezenți la consfătuire au fost de acord cu toate măsurile și au arătat de ce. **A. Sevidov**, de pildă, a subliniat faptul negativ că pînă acum jucătorii erau plecați prea mult timp de la cluburile lor pentru a participa la pregătirile lotului. Iar **N. Simonian** a atras atenția asupra apatiei jucătorilor selecționați, datorită faptului că erau despărțiți prea multă vreme de familiile lor. În fine, a fost reținut și amănuntul, important, că un lot reprezentativ n-a jucat cel puțin un sezon-două în aceeași alcătuire.

Măsurile anunțate vor fi completate într-un viitor apropiat de un plan metodic de antrenament.

ATVIDABERG —
„ȘCOALA DE FOTBAL Nr. 1" A SUEDIEI

În Suedia, cum se știe, campionatul se desfășoară după formula primăvară-toamnă cu participarea a 12 echipe. Ediția 1972, a 46-a de la organizarea primului campionat, s-a încheiat cu o etapă care a programat un derby.

Coincidența a făcut ca în această ultimă etapă să se întîlnească primele două clasate : **Atvidaberg** și **A.I.K.** din Stockholm. Meciul s-a disputat în capitala suedeză. Deși se știa dinainte că rezultatul întîlnirii, oricare ar fi fost el, nu mai putea influența ordinea primelor două locuri din clasamentul final, cei 19.666 de spectatori plătitori n-au regretat nici un moment că s-au deplasat la stadion. Cele două formații au desfășurat un fotbal spectaculos. În plus, asistența a putut urmări evoluția excepțională a tînărului **Ralf Edström**, noua stea a fotbalului suedez, în vîrstă de 20 de ani. De altfel, acesta a și deschis scorul în min. 10 astfel că **Atvidaberg** — formație provincială — a luat conducerea cu 1—0. Pînă la urmă însă, **A.I.K.** a cucerit victoria cu 2—1. Spectatorii, presa și radioul au fost în unanimitate de acord că această partidă a fost cea mai frumoasă din tot campionatul, deși medaliile de aur și de argint erau dinainte împărțite.

Atvidaberg, pentru prima dată campioană națională, a cucerit titlul cu acele arme specifice fostelor glorii ale fotbalului suedez: **viteza de pătrundere și forța șutului.** Clubul campion are un fundament solid pentru că s-a îngrijit în mod deosebit de creșterea și formarea juniorilor. De altfel, nu degeaba se spune despre Atvidaberg că reprezintă **„Școala de fotbal nr. 1"** a Suediei. Din pepiniera sa s-au ridicat și afirmat în prima echipă o serie de jucători valoroși ca **Roger Magnusson** (în prezent în Franța), **Ove Eklund, Bosse Augustsson, Roland Sandberg** și acum **Ralf Edström**, marea speranță.

Interesant de remarcat că **Atvidaberg** a participat doar la cinci ediții ale campionatului primei divizii. A promovat în 1951, dar a retrogradat după un an și a revenit în rîndul cluburilor fruntașe abia în 1969. De data aceasta a avut o comportare bună, și în edițiile 1970 și 1971 s-a clasat pe locul secund, pentru ca anul trecut să ajungă și campioană, cu un record în materie de eficacitate : **65 de goluri marcate,** cel mai mare număr înregistrat în ultimii 13 ani de vreo echipă suedeză și nu este de mirare pentru că în linia de atac are doi golgeteri, pe **Eström** și **Sandberg**, care au înscris cîte 16 goluri ! Ultimul a marcat de fapt 17 goluri ; în jocul cu A.I.K., vrînd să trimită o minge „acasă", a înscris în propria poartă ! Cu acest gol a cîștigat meciul A.I.K.

Edström în mijlocul admiratorilor săi

Carnet extern
EFECTE

Rubrica noastră a stăruit, la vreme, asupra **„cazului Leclerc"** — acel mare scandal din fotbalul francez; acum, cînd proporțiile și, mai cu seamă, efectele lui sînt bine cunoscute, nu-i de mirare că presa din Franța, fără excepție, consideră neonorabila afacere de la Marsilia drept **„...una dintre cele mai negre din întreaga viață a sportului nostru..."** („Le Monde"). Vă reamintim că Leclerc, președinte (pînă la descoperirea unor murdare dedesubturi) al lui **Olympique Marseille,** clubul care preluase de la **St. Etienne** fanionul reprezentativ al fotbalului francez, a fost obligat să demisioneze înainte chiar ca o scrupuloasă verificare financiară să constate sume uriașe la... „pasivul" său moral. Proces... alte descinderi ale controlorilor Ministerului finanțelor la clubul-campion al Franței, iată cortegiul deloc vesel al urmărilor escrocheriei fiindcă asta se numește ceea ce a făcut Leclerc.

Coșmarul lui Olympique continuă. Dintr-o superfavorită a campionatului, ea a devenit o echipă de pluton și foarte puțini sînt cei care mai găsesc optimismul necesar spre a o indica drept primă aspirantă la titlu; asta, în ciuda faptului că echipa din Marsilia a primit o serioasă fortificare a liniei de înaintare prin sosirea lui Keita. Dar efectele scandalului sînt prea mari pentru ca echipa să nu le resimtă și în teren. De altfel, acum, semnele unui declin sub toate formele, în care Olympique va fi angrenată, au și început să apară. Cu puțin timp în urmă, **René Gallian**, succesorul lui Leclerc, a declarat reprezentanților presei că situația financiară provoacă mari îngrijorări comitetului-director al clubului. **„În afara refacerii deficitului propriu-zis, produs de afacerile necurate ale fostului președinte, urmează penalizările fiscului, ca urmare a evaziunilor și fraudelor constatate. În cazul cînd acestea vor fi ridicate, nu văd cum vom găsi resursele spre a le acoperi. Posibilitatea ca să decidem pur și simplu desființarea clubului nu trebuie exclusă..."** a încheiat pesimistele sale declarații, președintele **Gallian.**

Iată cum necinstea, mascată de o zgomotoasă atitudine de frondă și agresivitate (acestea erau „costumațiile" lui Leclerc), poate distruge o tradiție de zeci de ani, poate nărui într-o clipă un club de mari proporții. Sînt tristele constatări ale multora dintre comentariile dedicate „afacerii de la Marsilia", care nu uită să amintească prejudiciile morale aduse fotbalului francez. Și nu numai în interior ci și peste hotarele Franței, dată fiind celebritatea atît a lui Olympique cît și a falsului președinte.

Eftimie IONESCU

UN „MĂR AL DISCORDIEI"
ÎNTRE BUENOS AIRES ȘI NANTES

O dispută înverșunată s-a angajat între **Buenos Aires** și **Nantes**, pentru jucătorul **Bargas**, internațional argentinian, unul din pionii de bază ai selecționatei naționale. F.C. Nantes a dorit să-și asigure serviciile acestui reputat fotbalist sud-american și a crezut că-l va obține fără prea mare greutate ; nu și-a închipuit însă, că tentativa sa va provoca revoltă la Buenos Aires. O revoltă care s-a consumat în patru... acte, dar fără epilog. Iată traseul conflictului :

1. Un conducător al clubului francez s-a deplasat la Buenos Aires și a ajuns la un acord cu clubul argentinian **Chacarita Juniors** și jucătorul **Bargas**, pentru un contract de cinci ani. Lipsea însă, un act decisiv : **acordul federației argentiniene**, fără de care jucătorul nu putea fi transferat. Obținerea lui părea dificilă avînd în vedere valoarea, personalitatea și mai ales selecționarea în echipa națională a lui **Bargas**, ales cel mai bun jucător al anului 1972. Se conta însă pe precedentele create prin aprobarea unor transferuri acordate altor fotbaliști renumiți : **Piazza, Pastoriza** și **Laraignée.**

2. Negocierile cu federația au întîmpinat greutăți, dar acordul părea posibil pentru că președintele federației se declarase favorabil. Asta se întîmpla într-o joi.

3. A doua zi însă, presa sportivă din Buenos Aires a declanșat o campanie contra tranferării lui **Bargas.** La originea acestei campanii, care a luat un ton violent, se afla **Omar Sivori**, noul director tehnic al naționalei, care conta pe selecționarea lui **Bargas**, precum și cluburile **River Plata** și **Boca Juniors**, care sperau să-l obțină ele pe **Bargas.**

4. Prins între două focuri, președintele federației a demisionat, dar în locul lui a fost găsit repede un altul care să-i preia funcțiile. Și acesta nu s-a pronunțat încă. Dar, ținînd cont de atmosfera creată, este greu de presupus că noul președinte va consimți la transferarea internaționalului.

Aici s-au oprit „ostilitățile" Buenos Aires-Nantes pentru **Bargas.** La ora actuală, clubul francez nu-și mai face însă, prea multe iluzii că-și va putea întări echipa cu jucătorul argentinian.